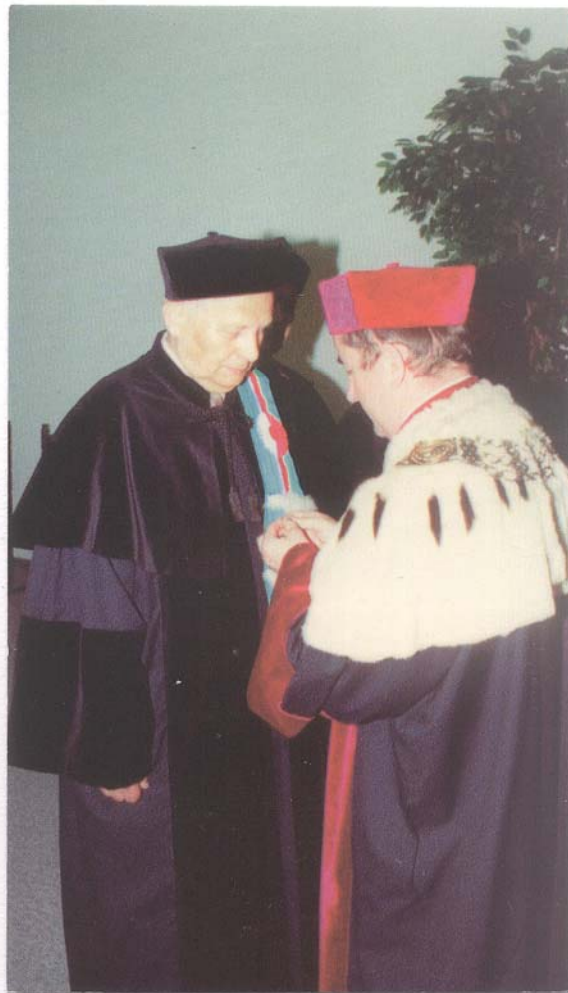

*„Z Życia Politechniki Śląskiej”,
8(97), maj 2000 r.*

UROCZYSTOŚĆ NADANIA TYTUŁU DOKTORA HONORIS CAUSA Profesorowi Andrzejowi Burghardtowi

18 maja br. w Auli Głównej Politechniki Śląskiej odbyła się podniosła uroczystość. Prof. zw. dr hab.inż. Andrzej BURGHARDT, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, dyrektor Instytutu Inżynierii Chemicznej Polskiej Akademii Nauk w Gliwicach otrzymał najwyższą godność akademicką - tytuł doktora honoris causa Politechniki Śląskiej. W uroczystości wzięli udział m.in.: Premier RP Jerzy BUZEK z Małżonką, Podsekretarz Stanu w MEN Wilibald WINKLER, Wojewoda Śląski Marek KEMPSKI, Wicewojewoda Śląski Andrzej GAŁĄŻEWSKI, Starosta Powiatu Gliwickiego Zbigniew PAŃCZYK, Rektor Politechniki Wrocławskiej Andrzej MULAK, Rektor Politechniki Krakowskiej Kazimierz FLAGA, Rektor Politechniki Opolskiej Piotr WACH, Rektor Uniwersytetu Śląskiego Tadeusz SŁAWEK, Rektor Akademii Ekonomicznej w Katowicach Jan WOJTYŁA, Rektor Śląskiej Akademii Medycznej Tadeusz WILCZOK, Rektor Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach Wiesław PILIS, Prorektor ds. Filii Politechniki Łódzkiej w Bielsku-Białej Marek TROMBSKI, Prorektor ds. Filii Akademii Sztuk Pięknych w Kato-

wicach Michał KLIŚ, Dziekan Wydziału Chemicznego Politechniki Łódzkiej Andrzej HEIM oraz Ryszard POHORECKI reprezentujący Rektora i Dziekana Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej, Marek MAŁCZYŃSKI - Zastępca Przewodniczącego Wydziału IV Nauk Technicznych PAN i Zbigniew BOJARSKI - Prezes Oddziału PAN w Katowicach.

Inicjatywa wystąpienia z wnioskiem do Senatu o rozpoczęcie postępowania w sprawie nadania tytułu miała miejsce równoległe na dwóch wydziałach: Wydziale Chemicznym i Wydziale Inżynierii Środowiska i Energetyki. Honorowymi promotorami zostali prof. dr hab. inż. Karol MACHEJ z Instytutu Inżynierii Chemicznej i Procesowej Wydziału Chemicznego i prof. dr hab.inż. Edward KOSTOWSKI z Instytutu Techniki Ciepłej Wydziału Inżynierii Środowiska i Energetyki.

Senat Politechniki Śląskiej przyznał prof. A. Burghardtowi ten zaszczytny tytuł "za wybitne zasługi wniesione w rozwój polskiej szkoły inżynierii chemicznej i procesowej oraz wieloletnią współpracę naukową i dydaktyczną z Politechniką Śląską".

Gratulacje od Premiera J. Buzka
(fot. W. Kalinowski)

Prof. A. Burghardt jest znany bardzo dobrze w polskich kręgach naukowych i intelektualnych, warto jednak przypomnieć Jego dane biograficzne i dokonania w sferze nauki.

Urodził się 9 grudnia 1928 roku w Falenicach w powiecie otwockim. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego w Opolu studiował na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej. Studia ukończył w 1954 roku i rozpoczął pracę w Biurze Projektów Przemysłu Koksochemicznego "Koksoprojekt" w Zabrze. Równocześnie pracował jako asystent w Katedrze Inżynierii i Konstrukcji Aparatury Pol.Śl. W roku 1962 obronił pracę doktorską pod kierunkiem prof. T. Hoblera, a w roku 1964 uzyskał stopień doktora habilitowanego. W roku 1966, po rocznym stażu w Imperial College of Science and Technology w Londynie, przenosi się do Zakładu Inżynierii Chemicznej i Konstrukcji Aparatury PAN, kierowanego przez prof. T. Hoblera. Nie zrywa jednak kontaktu z Politechniką Śląską, prowadząc w latach 1966-80 wykłady z podstaw inżynierii reaktorów chemicznych. W roku 1970, po przejściu na emeryturę prof. T. Hoblera, powierzono Mu kierownictwo Zakładu Inżynierii Chemicznej i Konstrukcji Aparatury PAN. Od 1984 roku, po przekształceniu Zakładu w Instytut Inżynierii Chemicznej PAN, pełni funkcję dyrektora tego Instytutu. W roku

1971 uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a osiem lat później profesora zwyczajnego nauk technicznych.

O dokonaniach naukowych Profesora tak mówił w swojej laudacji prof. K. Machaj, jeden z honorowych promotorów:

"Trudno jest w skrócie przedstawić ogromny wachlarz zagadnień, które były i są przedmiotem badań Profesora. Jego zainteresowania naukowe dotyczą bowiem wielu grup problemowych, od teorii dyfuzyjnego i konwekcyjnego transportu masy i energii w układach wieloskładnikowych poczynając, na dynamiczne procesy zachodzących w ciałach porowatych kończąc.

Pokrótkie istotę i wagę dokonań Profesora w podstawowych obszarach jego działalności można przedstawić następująco: Jak już wspomniano zainteresowanie prof. A. Burghardta teorią reaktorów chemicznych datuje się od 1964 roku, kiedy to przebywał na rocznym stażu naukowym w Londynie.

W następnych latach w pracach badawczych prof. A. Burghardta pojawia się równoległe zainteresowanie zagadnieniami transportu masy w układach wieloskładnikowych i wielofazowych.

Opracował podstawy teoretyczne konwekcyjnego transportu masy dla układów wieloskładnikowych. Aspektem praktycznym tych rozważań było opracowanie metody obliczeń szeregu procesów. Metody te znalazły szeroki oddźwięk w literaturze specjalistycznej wnosząc trwały wkład w rozwój tej dyscypliny.

Przebywając w roku 1979 w "Institut für Thermische Verfahrenstechnik" Uniwersytetu w Karlsruhe przedstawił opracowaną przez siebie uogólnioną metodę obliczeń aparatów wymiany masy dla układów wieloskładnikowych. Wówczas prof. Schlünder, dyrektor Instytutu a równocześnie główny redaktor monografii VDI Wärmeatlas, doceniając oryginalność opracowanej metody, wystąpił z propozycją opracowania w tej książce rozdziału pt. "Filmkondensation von Mehrstoffgemischen" dotyczącego metodyki obliczeń kondensacji wieloskładnikowej. Opracowanie to ukazało się w trzech kolejnych wydaniach VDI- o Springer-Verlag w języku niemieckim oraz w tłumaczeniu na język angielski.

W roku później ukazało się pierwsze wydanie monografii pt. "Podstawy Inżynierii Reaktorów Chemicznych", która dla wielu pokoleń studentów Politechniki Śląskiej stała się fundamen-

talnym podręcznikiem z tej dziedziny i doczekała się drugiego wydania w 1983 r.

Kontynuując tematykę związaną z teorią reaktorów chemicznych prof. A. Burghardt skupił uwagę na modelowaniu matematycznym reaktorów chemicznych dla heterogenicznych układów reakcyjnych. Głównym celem tych badań było stworzenie uogólnionych, ilościowych ujęć stanowiących podstawę dla projektowania właściwej eksploatacji ruchowej, optymalizacji i automatycznego sterowania instalacjami przemysłowymi.

Konieczność wyświechtania licznych problemów napotykanych przy tak skomplikowanych układach zmuszała Profesora do podejmowania badań wielokierunkowych. Cechuje je jednak pełna spójność, konsekwencja i celowość działania. Jeden ze wspomnianych kierunków obejmował prace, których celem było wyjaśnienie wpływu zjawisk mieszania w ciągłych reaktorach zbiornikowych i rurowych na zdolność produkcyjną reaktora. Prowadzone badania miały więc prócz poznawczego również ważne znaczenie aplikacyjne.

Osobne zagadnienie stanowi optymalizacja reaktorów chemicznych w oparciu o opracowane modele matematyczne. Rezultaty tych prac badawczych o podłożu teoretycznym pozwoliły Profesorowi na nawiązanie ścisłej współpracy z zakładami przemysłowymi i rozwiązywaniu konkretnych zagadnień przemysłowych.

W ostatnich latach w pracach prof. A. Burgharda znaczną rolę zaczęły odgrywać badania dotyczące dynamiki procesów zachodzących w reaktorach chemicznych i ciałach porowatych, które m.in. doprowadziły do wykrycia aż 7 możliwych stanów stacjonarnych w ziarnie katalizatora.

Na przełomie lat 1970/80 wspólnie z prof. J.M. Smithem z uniwersytetu kalifornijskiego (Berkley) opracował ogólną teorię dynamiki porowatego ziarna katalizatora. Teoria ta stworzyła podstawy opracowania zupełnie nowej, dynamicznej metody pomiaru efektywnego współczynnika dyfuzji w ciałach porowatych. Prowadzone przez prof. A. Burgharda dalsze badania zebrał w osobnej monografii wydanej w języku angielskim ("Dynamics of processes in a porous catalyst pellet").

O autorytecie naukowym i dorobku Profesora świadczy ożywiona współpraca i kontakty, zarówno formalne jak i nieformalne, z wieloma ośrodkami zagranicznymi. Liczne cytowania prac Profesora są wyrazem wagi wkładu, jaki wniósł On w rozwój uprawianej dyscypliny. Również znacząca pozycja kierowanego prze-

zeń Instytutu wiąże się bezpośrednio z Jego wiedzą, niekwestionowanym autorytetem i zasadami etycznymi, wśród których naukowa rzetelność, obiektywizm i życzliwość dla otoczenia odgrywają niepoślednią rolę.

Niewątpliwie, Jego wybitne osiągnięcia są pochodną Jego wielkiego talentu oraz, być może w jeszcze większym stopniu, Jego pasji poznawczej i innych częściowo wymienionych uprzednio cech składających się na głębię Jego osobowości, wytyczających kierunek, drogę i sposób Jego postępowania - sposób postępowania, który powinien, w naszym przekonaniu, stać się wzorcem dla młodych ludzi, którzy zdecydowali się wkroczyć na ścieżkę działalności naukowej. Również znacząca pozycja kierowanego przez Instytut wiąże się bezpośrednio z Jego wiedzą, niekwestionowanym autorytetem i zasadami etycznymi, wśród których naukowa rzetelność, obiektywizm i życzliwość dla otoczenia odgrywają niepoślednią rolę. W Instytucie tym znalazło pracę wielu absolwentów Politechniki Śląskiej, zdobywając z czasem zaszczytne stopnie i tytuły naukowe.

Instytut Inżynierii Chemicznej PAN oraz Instytut Inżynierii Chemicznej i Procesowej Politechniki Śląskiej związane są poprzez współpracę już od dawna. Ta wieloletnia współpraca mająca początek w unii personalnej w osobie prof. Hoblera, który był kierownikiem obu placówek, jest kontynuowana przez prof. Burgharda i znalazła formalne usankcjonowanie w podpisaniu w 1998 r. umowy o współpracy w zakresie "Nowoczesne metody separacji; Najnowsze rozwiązania i metody Inżynierii Procesowej". Celem współpracy jest wymiana doświadczeń i stworzenie szerokiej bazy dla podejmowania wspólnych badań czy projektów badawczych. Jesteśmy głęboko przekonani, że działalność prof. A. Burgharda przyczynia się znacząco do kontynuacji tradycji Hoblerowskiej Szkoły Inżynierii Chemicznej i Procesowej."

Po laudacji nastąpił uroczysty moment wręczenia przez JM Rektora prof. Bolesława POCHOPIENIA dyplomu doktora honoris causa Politechniki Śląskiej i udekorowanie Profesora szarfą.

Następnie z przemówieniem okolicznościowym wystąpił Premier prof. J. Buzek, który był studentem prof. A. Burgharda, a później przez wiele lat pracował w kierowanym przez Niego Instytucie. Premier w swoim wystąpieniu powiedział m.in.:

Panie Profesorze, Szanowni Państwo,
Teraz, gdy mam zabrać głos w dniu kiedy mierzysz Uczelnią, nasza Politechnika Śląska

Doktorzy

Wydział Chemiczny

dr Małgorzata Dawid
dr inż. Andrzej Koszorek
dr inż. Piotr Porański
dr inż. Beata Kosmala-Szczurek
dr inż. Celina Pieszko
dr inż. Ewa Schab-Balcerzak
dr inż. Grzegorz Dzido
dr inż. Marek Barth
dr inż. Paweł Wagner
dr inż. Joanna Kluczka
dr inż. Waldemar Spiewok
dr inż. Chmielarz Andrzej
dr Piotr Dobrzyński
dr inż. Dorota Neugebauer
dr inż. Gabriela Pastuch-Gawołek
dr inż. Leszek Szostek
dr inż. Jolanta Trojanowska

UROCZYSTA PROMOCJA DOKTORÓW

W sobotę 27 maja br. w Auli Głównej odbyła się uroczysta promocja doktorów i doktorów habilitowanych. Uroczystość otworzył i okolicznościowe przemówienie wygłosił JM Rektor prof. Bolesław POCHOPIEŃ.

Z rąk JM Rektora dyplomy doktora habilitowanego odebrało 9 osób, a doktora nauk technicznych, chemicznych lub fizycznych 93 osoby. Najwięcej habilitacji w okresie od maja 1999 roku do maja bieżącego roku nadano na Wydziale Elektrycznym (3), natomiast najwięcej stopni doktorskich w tym okresie nadały Rada Wydziału Architektury (18) i Rada Wydziału Chemicznego (17). Uroczystość, w której udział wzięli dziekani, promotorzy prac doktorskich, rodziny i przyjaciele nominowanych doktorów, uświetnił - jak zwykle - występ Akademickiego Chóru Politechniki Śląskiej.

(fot. W. Kalinowski)

A oto pełna lista doktorów habilitowanych i doktorów, którym wręczono dyplomy.

Doktorzy habilitowani

Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki

dr hab.inż. Marian Błachuta

Wydział Chemiczny

dr hab.inż. Piotr Kurcok

dr hab.inż. Krzysztof Walczak

Wydział Elektryczny

dr hab.inż. Bronisław Drak

dr hab.inż. Krzysztof Kurek

dr hab.inż. Stefan Paszek

Wydział Górnictwa i Geologii

dr hab.inż. Marek Jaszczuk

31 maja 2000 roku odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską mgr inż. Mariusza Oleksy z Politechniki Przemysłowej, na temat „Tiksotropowe kompozycje nienasyconych żywic poliestrowych o wydłużonej trwałości z zastosowaniem modyfikowanych smektytów.”

DZIEKAN I RADA WYDZIAŁU CHEMICZNEGO
POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ w GLIWICACH

mają zaszczyt zaprosić na
PUBLICZNĄ DYSKUSJĘ NAD ROZPRAWĄ DOKTORSKĄ
mgr inż. MARIUSZA OLEKSY

która odbędzie się dnia 31 maja 2000 roku o godzinie 12.00
w sali Klubu Pracowników Politechniki Śląskiej w Gliwicach,
ul. Banacha 3

TEMAT ROZPRAWY DOKTORSKIEJ:

**Tiksotropowe kompozycje nienasyconych żywic poliestrowych
o wydłużonej trwałości z zastosowaniem modyfikowanych smektytów**

Promotor: Prof. dr hab. inż. Henryk Galina - Katedra Technologii i Materiałoznawstwa Chemicznego
Politechnika Rzeszowska

Recenzenci: Prof. dr hab. inż. Jan Łukaszczyk - Katedra Fizykochemii i Technologii Polimerów
Politechnika Śląska w Gliwicach

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Spychaj - Instytut Polimerów - Politechnika Szczecińska

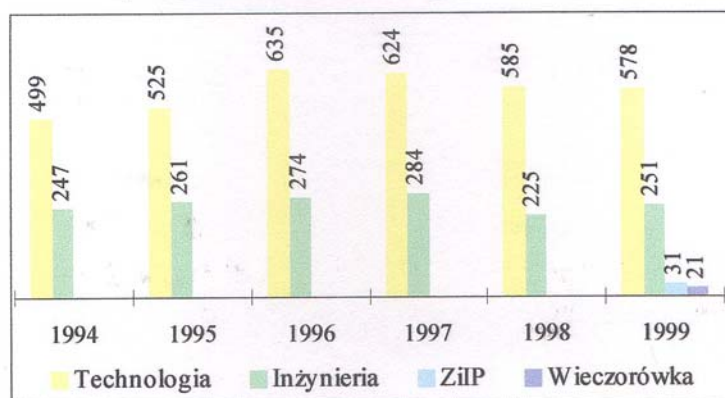
Z pracą doktorską i opiniami Recenzentów można zapoznać się
w Czytelni Biblioteki Głównej Politechniki Śląskiej w Gliwicach, ul. Kaszubska 23

Zwiększyła się liczba doktorów habilitowanych na Wydziale. Stopień doktora habilitowanego w zakresie inżynierii chemicznej, krystalizacji uzyskał dr inż. Piotr Szymowiec z Katedry Inżynierii Chemicznej i Procesowej. W dniu 29.05.01 Centralna Komisja ds. TNiSN zatwierdziła uchwałę Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Wrocławskiej, przed którą 8.12.1999 roku odbyło się kolokwium habilitacyjne.

7 czerwca 2000 roku odbyło się otwarte posiedzenie Rady Wydziału Chemicznego, na którym dziekan dr hab. inż. Jan Zawadzki, prof. Pol. St. przedstawił roczne sprawozdanie z działalności władz Wydziału. W posiedzeniu uczestniczyło, oprócz członków Rady, liczące grono pracowników Wydziału.

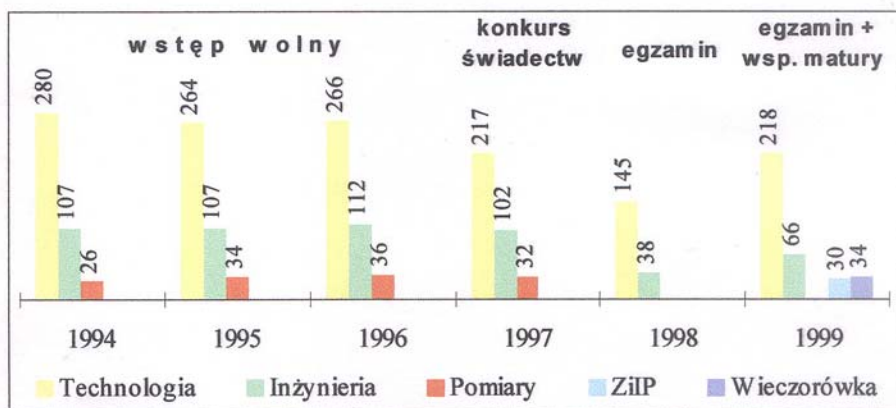
Po dyskusji nad sprawami poruszanymi w sprawozdaniu, członkowie Rady Wydziału dokonali oceny działalności władz i przyjęli sprawozdanie z działalności w 1999 roku.

Oto niektóre zestawienia wyjęte ze sprawozdania.

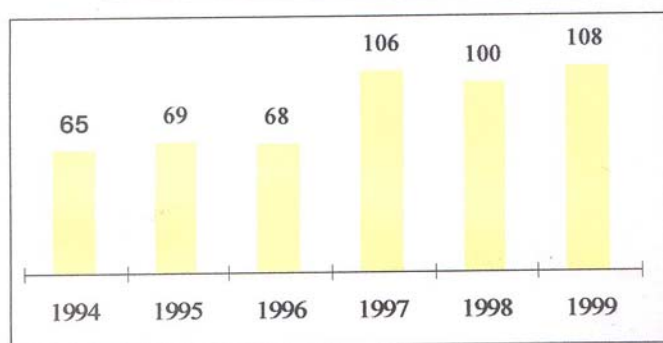
Rysunek 2.1 Liczba studentów w latach 1994-1999

Po wyraźnym spadku liczby studentów Wydziału w roku 1998, spowodowanym obligatoryjnym wprowadzeniem przez Senat Politechniki Śląskiej egzaminów wstępnych, w roku 1999 udało się uzyskać ponowny wzrost liczby studentów. Przyczyniły się do tego: szeroka akcja promocyjna na rzecz Wydziału, powołanie nowego kierunku „Zarządzanie i Inżynieria Produkcji”, uruchomienie studiów wieczorowych, wprowadzenie alternatywnego do egzaminów wstępnych sposobu naboru za zasadzie „wspólnych matur” oraz zapewnienie wolnych miejsc dla finalistów Konkursu Chemicznego organizowanego każdego roku przez Wydział.

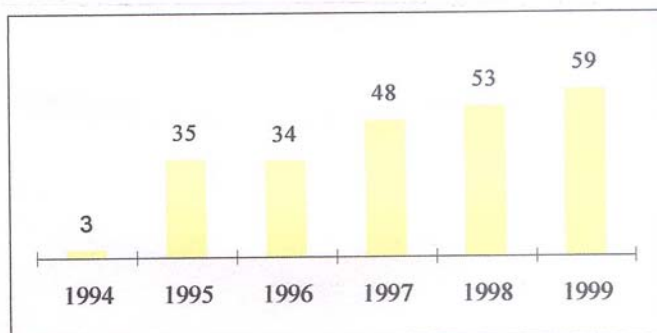

Rysunek 2.2 Przyjęcia na pierwszy rok studiów w latach 1994-1999

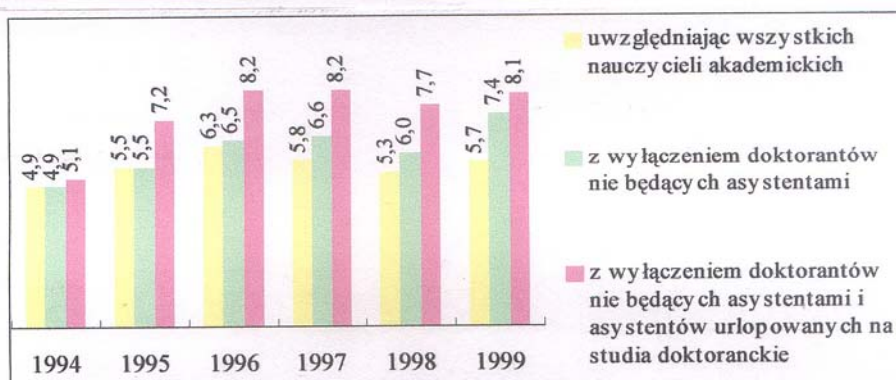
Część ubiegłorocznych absolwentów zdecydowała się na wybór pracy naukowej jako pierwszego etapu swojej kariery zawodowej. Na studia doktoranckie na Wydziale Chemicznym przyjęto w 1999 roku 12 osób spośród najlepszych absolwentów. Czworo z nich rozpoczęło studia doktoranckie w Uniwersytecie Stanowym Utah (Logan, USA) a 6 przyjęto na studia doktoranckie prowadzone wspólnie z Zakładem Karbochemii PAN.

Rysunek 2.3 Liczba absolwentów w latach 1994-1999

Rysunek 2.4 Liczba doktorantów w latach 1994-1999

Rysunek 2.5 Wskaźnik liczby studentów na 1 nauczyciela akademickiego w latach 1994-1999

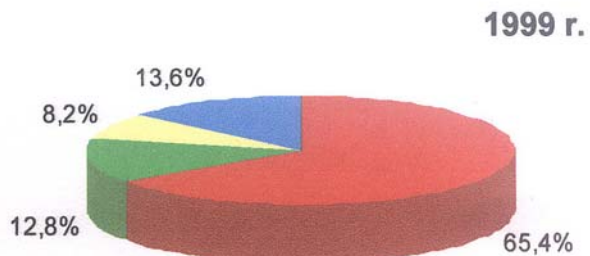
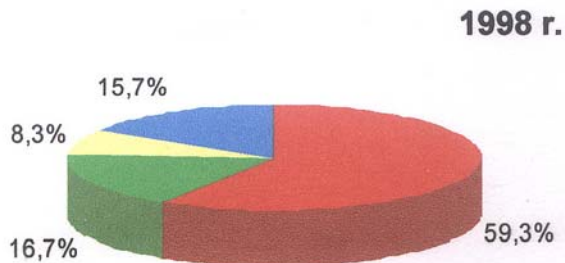
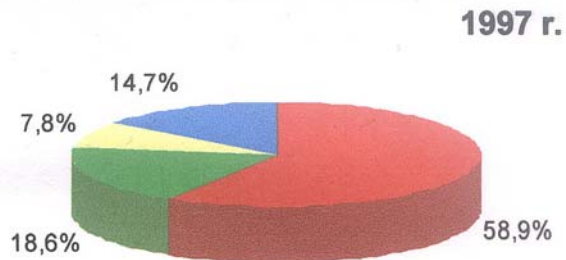
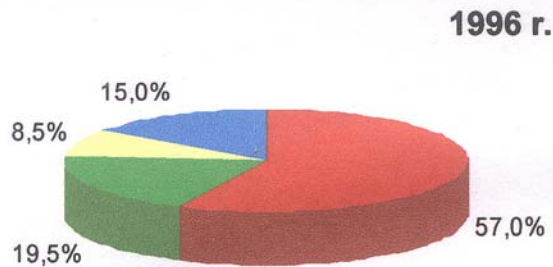
Tablica 3.1

Zmiany w zatrudnieniu nauczycieli akademickich w latach 1994-1999

Lp	Nauczyciele akademicki	Pełnozatrudnieni						Niepełnozatrudnieni					
		94	95	96	97	98	99	94	95	96	97	98	99
1.	Profesorowie tytularni	11	11	10	13	13	13	4	1	2	3	-	-
2.	Profesorowie ndzw. bez tytułu	11	11	13	11	12	12	-	-	-	-	-	-
3.	Adiunkci ze stopniem dr hab.	3	2	2	2	2	2	-	-	-	-	-	-
4.	Docenci bez stopnia dr hab.	1	1	1	1	1	-	-	-	-	-	-	-
5.	Adiunkci ze stopniem dr	65	65	65	61	59	50	-	-	-	-	-	-
6.	Asystenci (nie będący uczestnikami studiów dokt.) w tym:- asystenci ze stopniem dr	46	17	18	17	14	23	-	-	-	-	-	-
7.	Asystenci urlopowani (uczestnicy studiów dokt.)	3	35	28	26	19	10	-	-	-	-	-	-
8.	Wykładowcy	3	3	2	2	2	9	-	-	-	-	-	-
9.	Razem:	143	145	139	133	122	119	4	1	2	3	-	-
10.	Doktoranci nie będący asystentami	-	-	6	19	29	40	-	-	-	-	-	-

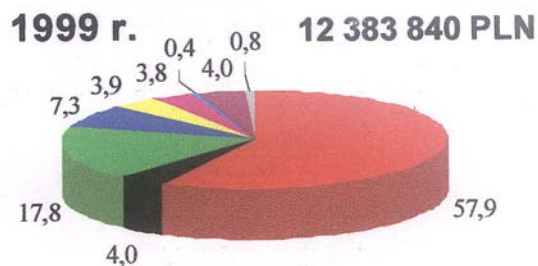
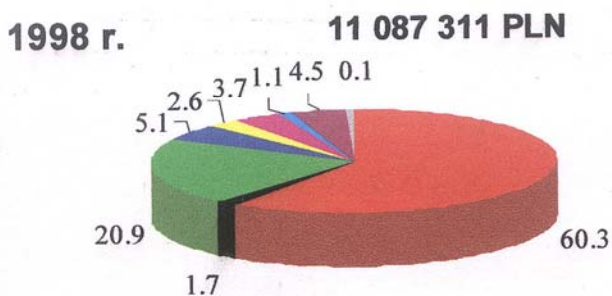
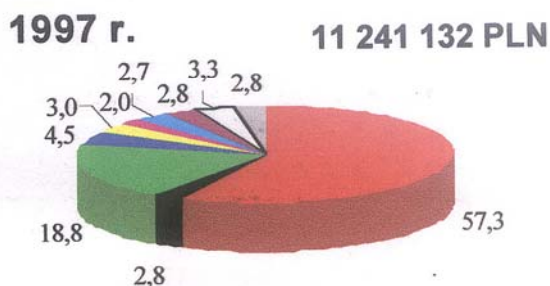
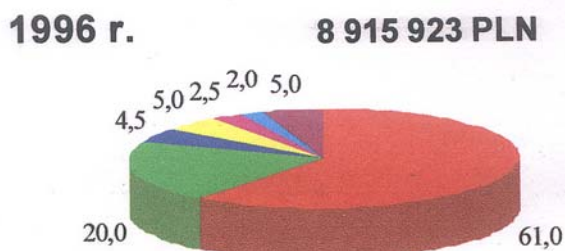
Tablica 3.2. Zmiany w zatrudnieniu pracowników nie będących nauczycielami akademickimi.

Lp	Pracownicy nie będący nauczycielami akademickimi	Pełnozatrudnieni						Niepełnozatrudnieni					
		94	95	96	97	98	99	94	95	96	97	98	99
1.	Inżynierjno-techniczni	62	47	50	48	43	31	1	-	-	-	-	-
2.	Administracyjni	20	25	22	20	21	20	-	-	-	-	-	-
3.	Obsługa i robotnicy	41	40	38	38	40	33	8	7	5	-	2	2
4.	Razem:	123	112	110	106	104	84	9	7	5	-	2	2

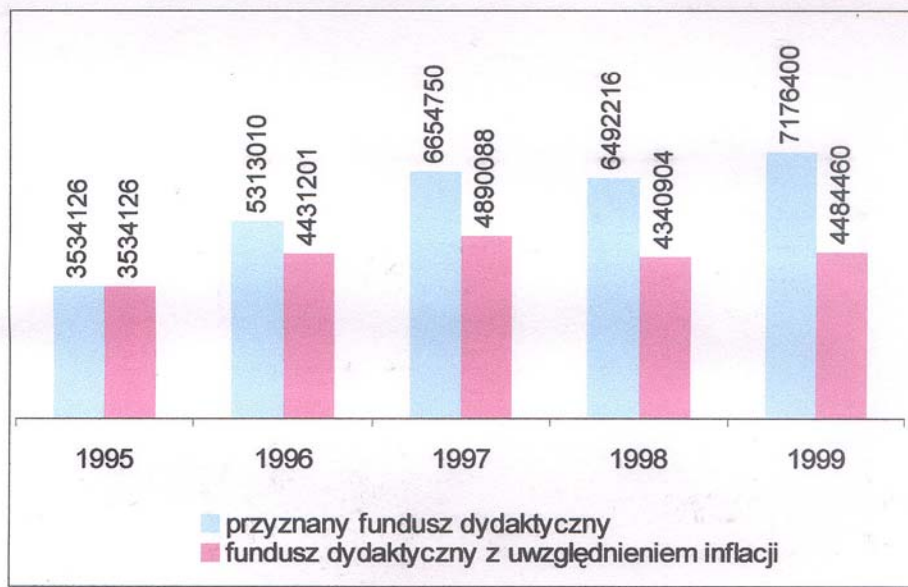
■ nauczyciele akademicy
■ pracownicy inż.-techn.
■ pracownicy administracji
■ pracownicy obsługi i robotnicy

Rysunek 3.1 Struktura zatrudnienia w latach 1996-1999

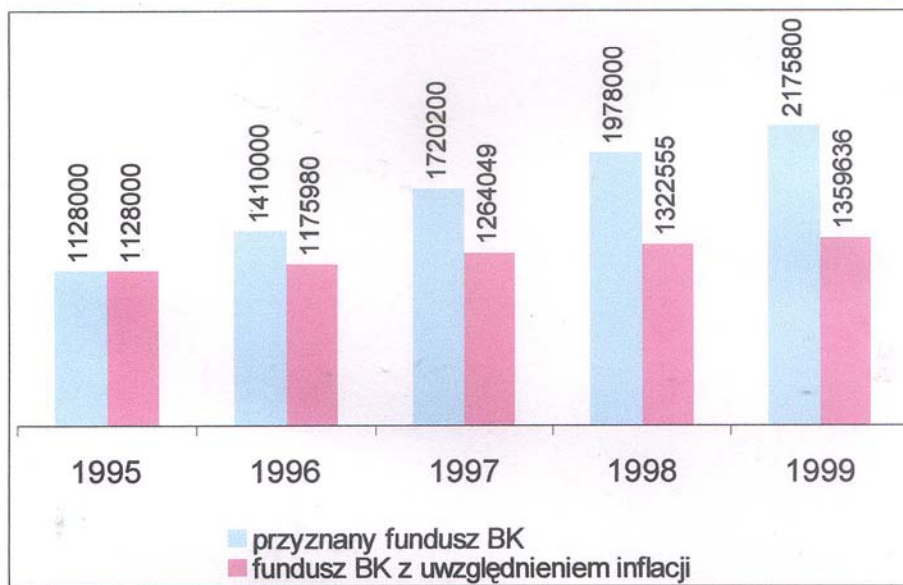

■ fundusz dydaktyczny
■ działalność statutowa wraz z pozostałą z 1996 r. (BK)
■ granty KBN (wykonanie)
■ fundusz inwestycyjny
□ dotacja powodziowa KBN
■ dochody własne i dotacje pieniężne sponsorów
■ badania własne (BW)
■ prace NB, U, W (wykonanie)
■ fundusz inwestycyjny KBN na zakup aparatury
■ dotacje rzeczowe sponsorów

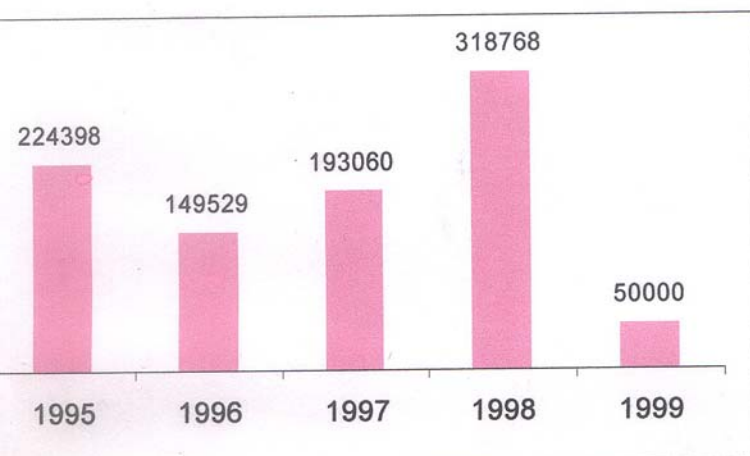
Rysunek 4.1 Struktura działalności finansowej Wydziału w latach 1996-1999

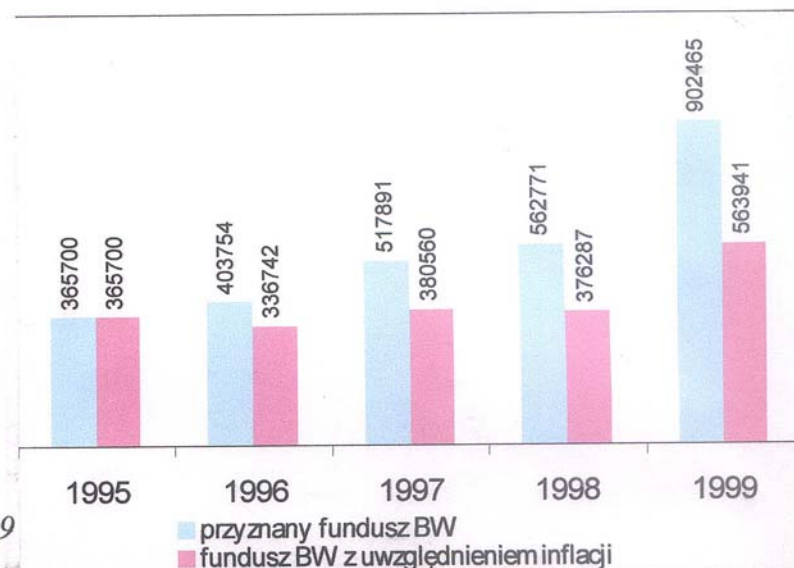
Rysunek 4.2 Przyznany fundusz dydaktyczny w latach 1995-1999

Rysunek 4.4 Przyznany fundusz BK w latach 1995-1999

4.3 Przyznany fundusz inwestycyjny w latach 1995-1999

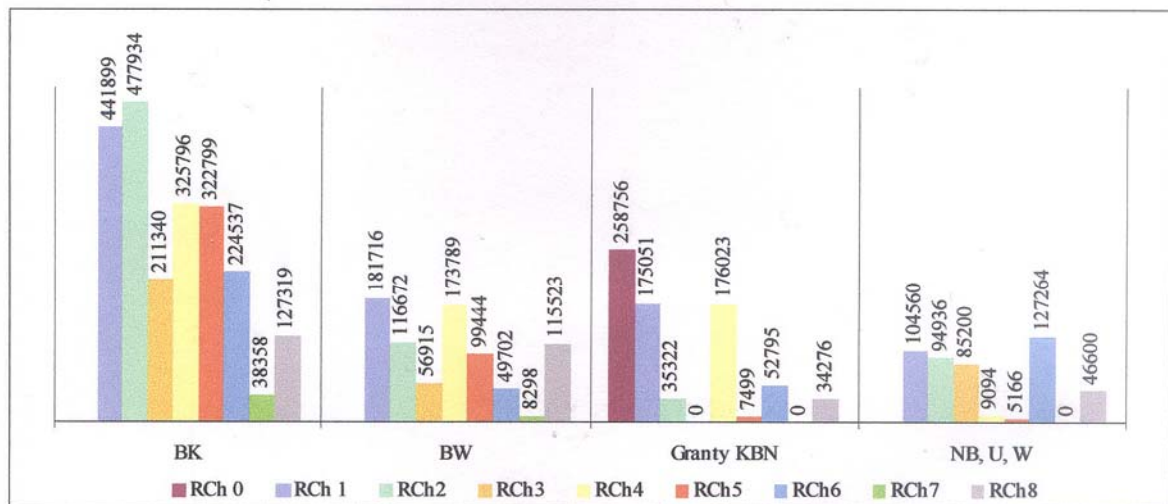

Rysunek 4.5 Przyznany fundusz BW w latach 1995-1999

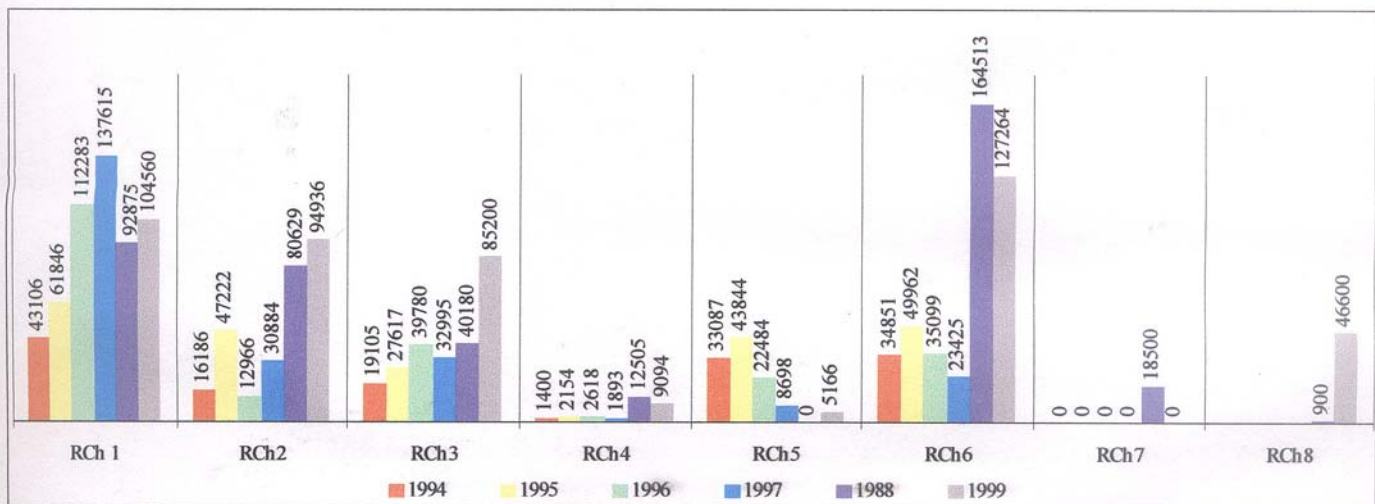
Tablica 4.6

Wykaz dotacji pozabudżetowych uzyskanych przez Wydział Chemiczny w roku 1999

Nazwa firmy	kwota	
Centrala Produktów Naftowych CPN S.A. Oddział Katowice	5000.00	wsparcie Wydziału
P.P.H.U. „Ekochem”	3000.00	modernizacja sal dydaktycznych
EJK Sp. z o.o.	7000.00	sala RW
Profarb Sp. z o.o.	7000.00	sala RW
Zakład Budowlano-Instalacyjny „ALFA”	41060.15	roboty budowlane
Gospodarstwo rolne	2000.00	modernizacja sal dydaktycznych
Rocca	1000.00	muszle do toalet 8 szt.
Wytwórnia i Hurtownia Środków Czystości „VAN”	881.15	środki czystości
Przedsiębiorstwo Budowlano-Inżynieryjne „BUMEX”	3000.00	suszarki laboratoryjne 5 szt., wirówka lab.
suma:	69,941.30	

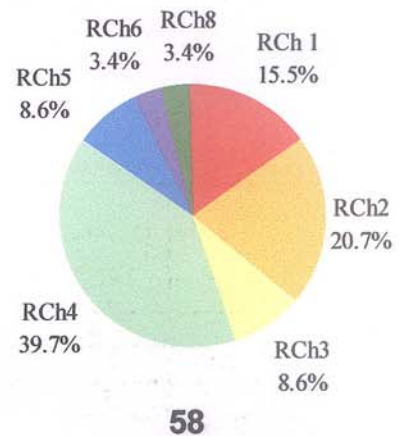
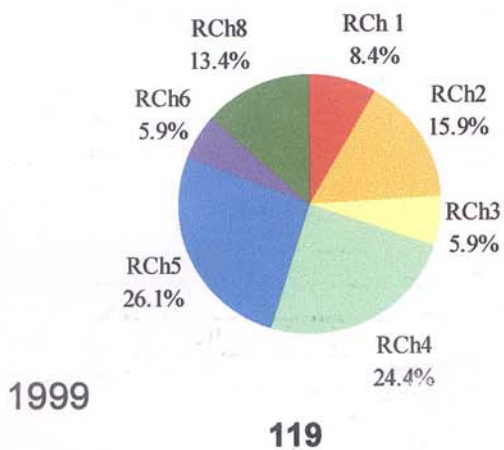
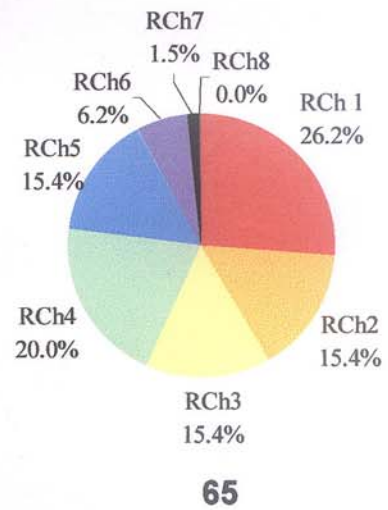
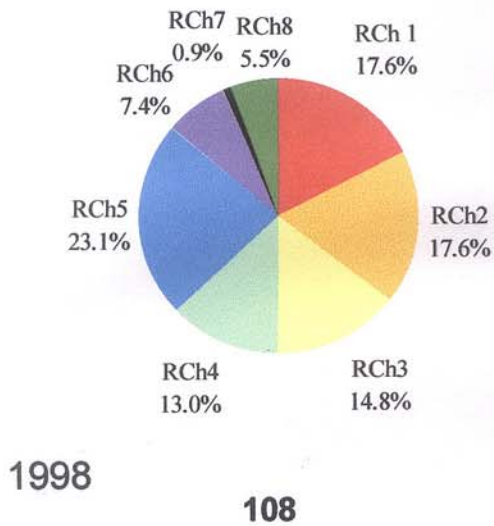
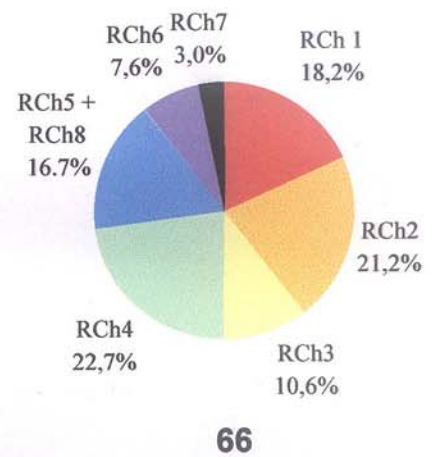
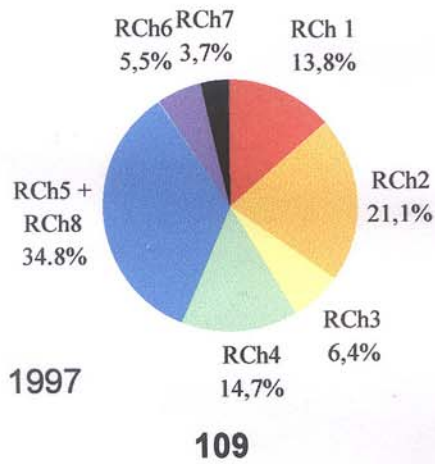
Rysunek 4.6 Zaangażowanie jednostek wewnętrznych w realizację prac BK, BW, grantów KBN, NB

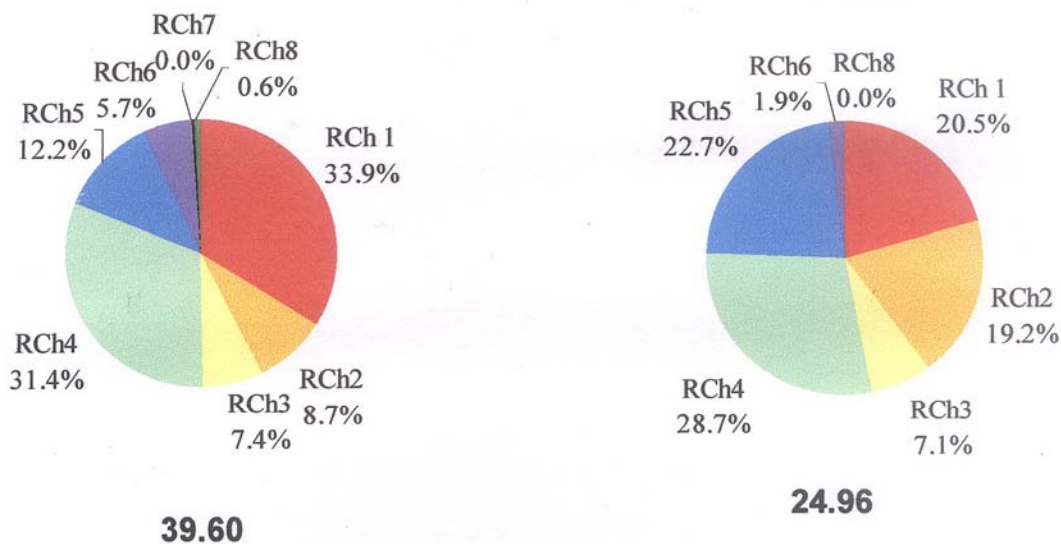
Rysunek 4.7 Zaangażowanie jednostek wewnętrznych w realizację prac NB, U i W w okresie 1994-99

publikacje łącznie

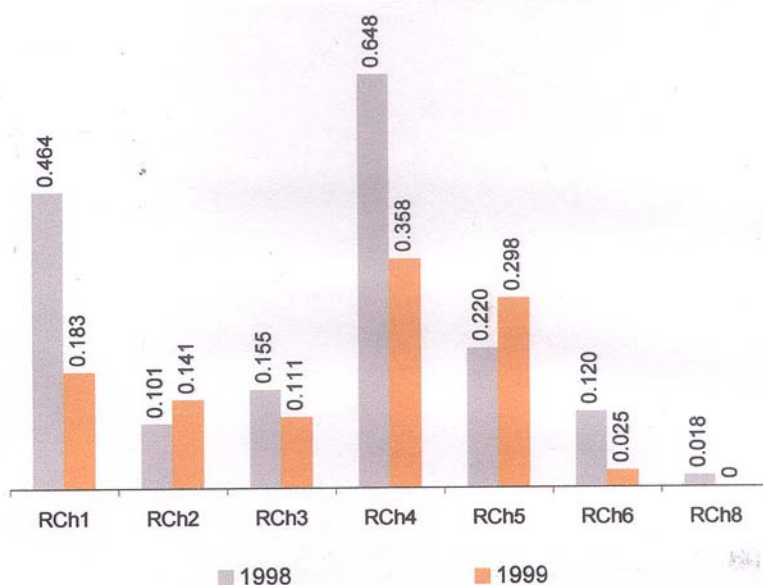
publikacje w językach kongresowych

Rysunek 6.1. Udział jednostek organizacyjnych w dorobku naukowym Wydziału w latach 1997-1999

Rysunek 6.2. Udział jednostek organizacyjnych w sumarycznej wartości IF Wydziału w latach 1998-1999

Rysunek 6.3. Wartość IF w latach 1998-1999 w przeliczeniu na jednego pracownika naukowo-dydaktycznego dla poszczególnych jednostek organizacyjnych Wydziału

Tablica 6.1

Aktywność naukowa Wydziału Chemicznego w latach 1996-99

Rok	Publikacje			Udział w konfer.		Udzielone patenty	Książki	Granty	
	łącznie	w językach kongres.	suma IF	łącznie	za granicą			ogółem	w tym promot.
1996	108	79		158	32	3			
1997	109	66	49.15	157	12	-			
1998	108	65	39.60	158	20	3	3	18	8
1999	119	58	24.96	129	17	5	1	26 ^a	14 ^b

^a RCh-0 -2, RCh-1 - 8, RCh-2 - 3, RCh-3 - 0, RCh-4 - 5, RCh-5 - 1, RCh-6 - 3, RCh-8 -4.

^b RCh-0 -0, RCh-1 -5, RCh-2 - 0, RCh-3 - 0, RCh-4 - 3, RCh-5 -1, RCh-6 - 2, RCh-8 -3.

Tablica 6.2

Uzyskane tytuły i stopnie naukowe oraz awanse w latach 1994-98

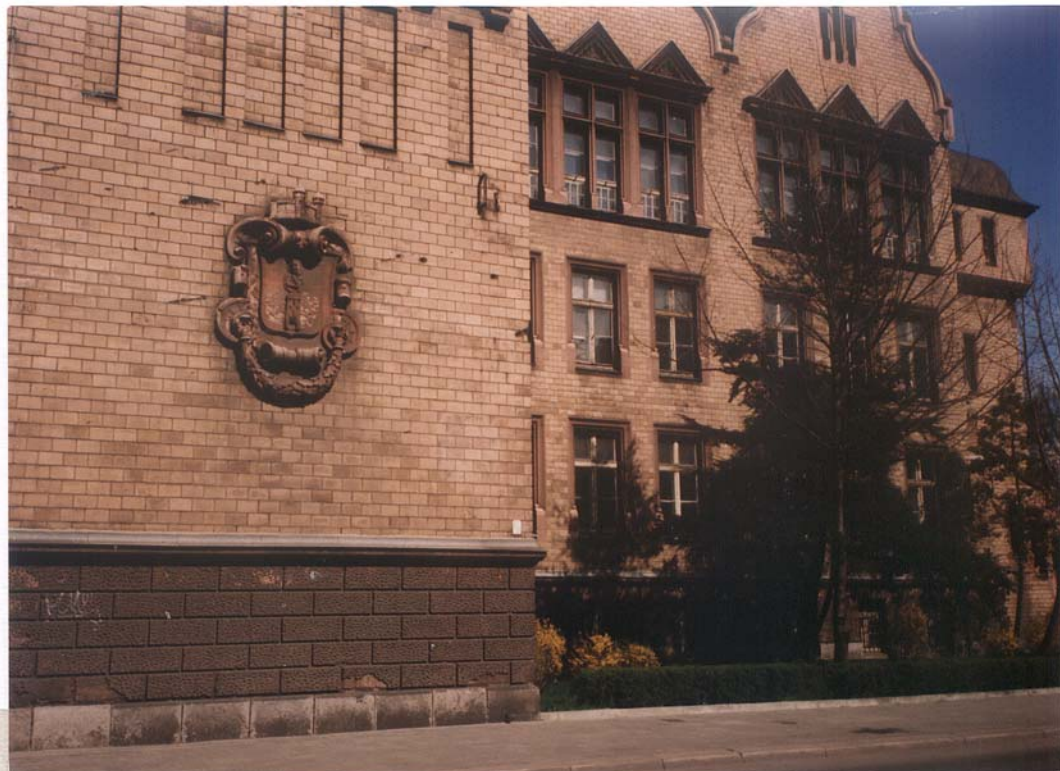
Rok	Tytuły i stopnie naukowe						Awanse pracowników Wydziału		
	Ogółem *			W tym prac. Wydziału			prof. zw.	prof.ndzw.	adiunkt
	prof.	dr hab.	dr	prof.	dr hab.	Dr			
1996	2	1	9	2	1	4	1	2	3
1997	3	3	7	2	-	6	1	2	-
1998	-	2	15	-	1	6	-	2	1
1999	-	2	17	-	1	8	-	-	2

* łączna liczba zakończonych pozytywnie postępowań na Wydziale

9 czerwca 2000 r.

Starowia jawnie podjęły Władze Dziekanatu Wydziału w celu odnowienia zabytkowego herbu miasta Gliwic na czołowej ścianie budynku Wydziału przy ul. Ks. H. Strzody 7 zostały uwiecznione sukcesem.

Władze miasta, z własnych funduszy, odnowiły i oświetliły zabytkowy herb.

gazeta
W Y B O R C Z A

GLIWICE

Herb zajaśnieje

PIĄTEK
17 marca 2000

Zabytkowy herb Gliwic, wiszący na ścianie Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej przy ul. Marcina Strzody, zostanie odnowiony. Zarząd miasta zdecydował też, że herb będzie w nocy oświetlony.

